

Livets väg

nr 63

Jesus sa: Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig (Joh. 14:6).



Kyrkobladet gör nu ett sommaruppehåll och återkommer i början av hösten. Red.

Pingstens budskap

Den första pingstdagen predikade Petrus om den helige Ande. Han utgick då bl.a. från profeten Joel. Därför skall vi här stanna inför några verser i Joels bok som en bakgrund till pingstens budskap. Joel skriver:

Men nu, säger Herren, vänd om till mig av hela ert hjärta, med fasta, gråt och klagan. Riv sönder era hjärtan, inte era kläder, och vänd om till Herren, er Gud. Ty nådig och barmhärtig är han, sen till vrede och stor i nåd, och han ångrar det onda (Joel. 2:12f).

Guds ord manar till omvändelse, bot och bättring. Vi är syndare som på många sätt bryter mot Guds lag. Det värsta är själva arvsynen eller personsynen, som Luther säger. Den finns där alltid. Den går inte att komma undan. Även om vi gråter och klagar, fastar och river sönder våra kläder står synden kvar. Det enda som duger är att vi som Joel här skriver ”river sönder våra hjärtan”.

Men hur går detta till? På den första pingstdagen gick det till så att folket som hade varit med och korsfäst Jesus lyssnade på Petrus predikan. Petrus predikade om Jesu död och sade:

Israeliter, lyssna till dessa ord: Jesus från Nasaret var en man som Gud bekände sig till inför er genom kraftgärningar, under och tecken, som Gud genom honom utförde mitt

ibland er, så som ni själva vet. Efter Guds fastställda plan och beslut blev han utlämnad, och med hjälp av dem som är utan lagen spikade ni fast honom på korset och dödade honom (Apg. 2:22f).

Observera att Petrus vänder sig direkt till åhörarna och säger: *Ni, ni spikade fast honom på korset och dödade honom.* Folket hade på långfredagen varit med och ropat: Korsfäst, korsfäst! De hade blivit uppvigglade av prästerna, som också sagt till Pilatus att han inte var kejsarens vän om han inte korsfäste Jesus. Trots att Pilatus insåg att Jesus var oskyldig fruktade han för människomassans rop och hotet från prästerna bli anklagad hos kejsaren så att han blev av med sitt ämbete som romersk *prefekt och ståthållare* (ung. landshövding). Kanske han till och med skulle ha blivit dödad. Folket, som nu lyssnade på Petrus, fick ett styng i hjärtat. Deras samveten slog dem. De hade medverkat till att den kärleksfulle Frälsaren, Jesus Kristus, hade blivit dömd till döden och avrättad som en brottsling.

Detta är första delen av Joels budskap. Riv sönder era hjärtan! När vi speglar oss i Guds lag får vi syn på vår förskräckliga synd. Den är omöjlig att komma undan. Hela hjärtat är sjukt och måste rivas sönder, tas bort. Detta kan bara Gud göra. Det är som profeten Hesekiel säger:

*Jag skall ge er ett nytt hjärta och låta en ny ande komma in i er. Jag skall ta bort **stenhjärtat** ur er kropp och ge er ett hjärta av kött (Hes. 36:26).*

Detta är också andra delen av Joels budskap. Där förkunnar han evangelium. Han säger:

Livets väg

Evangeliskt-lutherskt kyrkoblad

Nr 63, 26 maj 2023

Red. kyrkoherde Sten Rydh

... och vänd om till Herren, er Gud. Ty nådig och barmhärtig är han, sen till vrede och stor i nåd (Joel 2:13).

Petrus predikar precis detsamma. När han först anklagade folket på grund av deras synd och otro fick de ett styng i hjärtat och frågade:

Bröder, vad ska vi göra?

Petrus hade då först allvarligt talat om Kristi död och uppståndelse. Han hade sagt:

Därför skall hela Israels folk veta att denne Jesus som ni korsfäste, honom har Gud gjort både till Herre och Messias. (Apg. 2:36).

Genom denna förkunnelse verkade den helige Ande så att också åhörarnas hjärtan veknade. Lagens hammare hamrade på det hårda stenhjärtat och när de hörde om att Gud hade uppväckt Jesus och låtit honom uppstå blev de först mycket förskräckta. Jesus var alltså Messias! Det var honom de hade korsfäst. Så hemskt att de hade blivit Guds fiender och syndat så svårt mot Guds egen Son! Det var verkliga samvets kval som nu plågade dem som lyssnade på Petrus predikan. Det står så här:

När de hörde detta, högg det till i hjärtat på dem, och de frågade Petrus och de andra apostlarna: "Bröder, vad skall vi göra? (v. 37)

Ett sådant hugg kan bara den helige Ande åstadkomma genom lagens ord. Det står om detta ord i Hebréerbrevet:

Ty Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd och tränger igenom, så att det skiljer själ och ande, led och märg, och det är en domare över hjärtats uppsåt och tankar. Inget skapat är dolt för honom, utan allt ligger naket och uppenbart för hans ögon. Och inför honom måste vi stå till svars (Hebr. 4:12f).

Detta ord gällde inte bara Petrus åhörare utan varje människa. Inför Guds ord är vi alla anklagade. Också våra synder var med och orsakade Jesus död. Men Gud

vände detta till den allra största välsignelse. Genom att Jesus dog får vi leva. Genom att han fördömdes blir vi frikända. Genom att han bar våra synder får vi ikläda oss hans rättfärdighet.

Om detta handlar Petrus svar till folket när de frågade: *Bröder, vad ska vi göra? Hur skall vi bli kvitt detta förfärliga hugg i samvetet, där Gud själv håller i lagens yxa?*

Petrus svarar mycket enkelt:

Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlåtna. Då skall ni få den helige Ande som gåva (Apg. 2:38).

Detta är inte ytterligare ett krav som fogas till alla övriga bud i lagen. Nej, det är en evangelisk inbjudan! Petrus visar att omvändelsen är en Guds gåva som består i att dopet skänker syndernas förlåtelse, utan alla våra gärningar.

Det är detta som också Joel uttryckte i sin profetia många hundra år tidigare:

Se, jag skall sända er säd och vin och olja, så att ni blir mätta. Och jag skall inte längre låta hednafolken förakta er (Joel 2:19).

Folket hade blivit svårt plågade av gräshoppor som förstörde skörden och orsakade svår hunger. I denna förskräckliga situation ska Herren sända säd, vin och olja. Det är den yttre nöden som Gud avhjälpes. Men samtidigt talar Joel om den andliga nöden och synden. Den avhjälpes Herren genom evangeliets säd, vin och olja. Joel fortsätter:

*Fröjda er, ni Sions barn, var glada i Herren, er Gud, ty han har givit er **Läraren** som ger rättfärdighet. Han skall låta rikligt med regn komma ner över er, både höstregn och vårregn som tidigare (v. 23).*

Läraren (så översätter också Luther) är den kommande Kristus, som ska ge nådens regn över folket. Så fortsätter Joel med de berömda orden som citerades av Petrus:

Och det skall ske därefter att jag skall

utgjuta min Ande över allt kött. Era söner och era döttrar skall profetera, era gamla män skall ha drömmar, era unga män skall se syner (v. 28).

Dessa tecken och under hade folket nyss fått se. Tungor av eld hade kommit över apostlarna och de hade alla fått höra sina egna språk talas av apostlarna. Gud hade gjort ett märkligt under. Säkerligen skedde också alla andra under som Joel talar om när han säger:

Och jag skall låta tecken synas på himlen och på jorden: blod, eld och rökpelare. Solen skall vändas i mörker och månen i blod, innan Herrens dag kommer, den stora och fruktansvärda (v. 30f).

Eftersom Petrus inte närmare går in på detta kan vi bara, som Luther gör, förkunna att Gud på ett mäktigt sätt manifesterade att den Helige Ande utgöts över apostlarna och genom deras predikan också över hela den kristna kyrkan i alla tider intill den yttersta dagen.

Det betyder dock *inte*, som karismatikerna brukar lära, att alla tecken och under som skedde kring apostlarna den första pingstdagen ständigt skall upprepas i form av profetior, s.k. tungotal, andedop m.m. Detta är ett allvarligt missförstånd av Guds ords lära. Pingstdagen innebär framför allt uppfyllelsen av Guds löfte att den Helige Ande skulle komma *över apostlarna* på ett alldeles speciellt sätt som inte gäller andra kristna. De fick nämligen gåvan att tala och skriva Guds ord så att nya testamentets skrifter alltigenom skulle vara inspirerade av den helige Ande. Därmed är också den kristna uppenbarelsen för alltid avslutad.

När därför s.k. karismatiker eller pingstvännen talar om att Gud fortlöpande ger nya profetior vid sidan om och utöver Guds ord, så lär de mot Skriftens tydliga lära. Det var till apostlarna Jesus sade att den Helige Ande skulle påminna dem om

allt vad han hade sagt och lärt:

Men när han kommer, sanningens Ande, då skall han föra er in i hela sanningen. Ty han skall inte tala av sig själv, utan allt det han hör skall han tala, och han skall förkunna för er vad som kommer att ske (Joh. 16:13).

När Gud sedan fortlöpande ger kyrkan gåvor i form av *herdar och lärare* (Ef. 4:11) så skall dessa fortsätta att troget förkunna allt vad apostlarna lärt och ingenting annat. Sådana herdar (profeter) och lärare omtalas t.ex. i Antiokia: ”Barnabas, Simeon som kallades Niger, Lucius från Cyrene, Manaen” (Apg. 13:1). Dessa var inte apostlar, utan apostlarnas medarbetare i ämbetet. Så har den kristna kyrkan i uppdrag att till prästämbetet kalla män som uppfyller de krav som Paulus tydligt ställer i breven till Timoteus och Titus. Dessa män skall inte komma med några nya uppenbarelsen eller profetior utan hålla fast vid hela den undervisning som en gång för alla är given genom GT:s profeter, evangelisterna och apostlarna.

Därför säger också Paulus till prästerna i Efesus:

*Därför betygar jag i dag för er att jag inte är skyldig till någons blod. Jag har inte tvekat att predika för er **hela Guds vilja och plan**. Ge akt på er själva och på hela den hjord som **den helige Ande** har satt er som ledare över, till att vara herdar i Guds församling som han har köpt med sitt eget blod (Apg. 20:26-28).*

När apostlarnas efterträdare förkunnar hela denna plan verkar den helige Ande i Kristi kyrka ända tills han kommer tillbaka. Detta sker enligt hans egna ord:

*Jag har fått all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut. (Matt. 28:18ff). **Amen.***